

ESTIC DOLGUT

**Estic dolgut per tot el que al món passa,
molt abatut per no poder fer res,
aquest virus invisible ens arrasa,
i costa d'apagar el foc encès.**

**Tants milers de persones sense feina,
amb una família per mantenir,
se'ls aparta del treball i sense l'eina,
ni del goix dels seus fills nepoden fruir.**

**Compadim-los, són éssers com nosaltres,
sense recursos i viuen angoixats,
que no poden ni escalfar-se les galtes,
doncs se'ls refreden amb els ulls mullats.**

**Prou diuen que lluiten els qui ara governen,
i ens fan creure que estan encaparrats,
potser no saben quina mar naveguen,
és un neguit que ens té a tots lligats.**

**S'apaguen flames i d'altres s'encenen,
aquesta pandèmia no ens vol marxar,
aquests virus maleits per tot s'estenen,
i vulgues que no, els haurem d'aguantar.**

**Si bé es frena, el virus no es detura,
segueix impassible el camí mortal,
costa vèncer les forces de natura,
més si venen carregades de mal.**

**Si uns versos fets de cor, tinguessin força,
per ajudar a vèncer l'enemic,
doblegant el virus de mala escorça,
ja no tindriem angoixa ni fatic.**